

saa godt Sandheden! Hvor gider du være saa paa-staaelig paa en Glædesdag som denne!»

»Hold din Kæft!» bed Jørgen ham af uden at tage Øjnene fra sin Kone. »Der er ingen, der har spurgt om din Mening. — Men nu er jeg forresten lige glad med det hele! I maa sgu gerne le af mig! Værsgo!»

Han drejede sig omkring paa Hælen og slentrede bort med Hænderne i Lommerne. Men et Øjeblik efter vendte han tilbage, tog igen Pengesedlen ud af Tegnebogen og rakte sin Kone den over Bordet.

»Du skal ha' den! Værsgo! Du kan gøre med den, hvad du vil. Jeg gider ikke se den mere. Du kan købe Hat og Muffe eller Silkekjole eller hundrede Natpotter — ganske som du behager! Saa tag den dog!»

Uden at røre sig saae Fru Maja stift paa ham med et trodsigt Blik, mens han blev ved at lokke med Sedlen som en Dressør, der holder Pisken gemt bag Ryggen.

»Du skulde dog tage den! Den kunde ellers let gaa samme Vej som Lotterisedlen. Saa vil du dog maaske tro, at jeg ikke er nogen Pengesnob.»

»Nap den dog fra ham, Maja!» raabte Frøken Susse, der begyndte at ane Uraad. »Det gale Menneske!»